

Сестре Пјухтицког манастира поново су упутиле апел естонском парламенту у вези са предложеним изменама и допунама Закона о црквама и парохијама

Сектор за информисање ОСЦП-а, 27.02.2025. Игуманија Пјухтицког женског манастира Филарета (Калачева) и сестре манастира поново су 16. фебруара 2025. године упутиле апел Парламенту Републике Естоније у вези са плановима да се манастиру промени јурисдикција или да се он ликвидира помоћу измена и допуна Закона о Црквама и парохијама. Претходна порука објављена је 11. фебруара ове године. У новом обраћању Парламенту Републике Естоније стоји:

„Поштовани председниче Ријгикогу Лаури Хусаре,

Дубока забринутост за судбину нашег Пјухтицког Успењског женског манастира навела нас је да Вам се обратимо.

Више од једног века, тачније пре 134 године, он је основано у Куремаеу, на Светој Гори, и од тада, ма какве олује беснеле око њега, ма какви ратови и револуције потресали свет, и ма како се мењала власт, ни једног дана није престао да сија љубављу према Богу. И, ма какав мрак прекрио свет, овде је све било обасјано светлошћу човекове љубави према Свемилоствивом Богу. Молитва није престајала у манастиру ни једног дана.

А сада се одједном дешава нешто што је непојмљиво нашој свести и што одјекује као оштар бол у нашим срцима. Захтевају да прекинемо нашу канонску везу са Руском Православном Црквом зарад Цариграда. То није само кршење црквених канона, то је као присиљавање човека да напусти сопствену мајку. Одгајила га је, неговала свих дана његовог живота, а сада он треба да је напусти? Да ли је ово врста греха којим треба да оптерећујемо своју душу? Због чега? За наш мир и благостање?

Желимо да одговоримо речима Христа, који није подлегао искушењу: „Господу Богу своме клањај се и само Њему служи“ (Мт. 4:10). Још једном понављамо да све за шта смо окривљени не спада у наша монашка дела. Нама, становницима Пјухтичког манастира, политика је увек била страна и никада нисмо учествовали у играма у политичкој арени.

Повукли смо се у своје ћелије од света, страсти, спорова и сукоба којима свет живи, од његове заокупљености злбом дана. У простору нашег монашког живота постоји само Господ, а његова основа су молитва и труд.

Непотребно је рећи да нам свако задирање света у монашки живот задаје бол и тера нас да са страхом гледамо у будућност.

Једини женски манастир у Руској Православној Цркви који је преживео совјетско доба је Пјухтички манастир. Ово никада нисмо заборавили, и увек смо се на нашим свакодневним службама молили са захвалношћу и настављамо да се молимо за земљу Естонију, за власти и њен племенити народ.

Надамо се да ће нас они на власти коначно чути и да ће Република Естонија разумети нашу забринутост. Не постоји закон који би приморао невине монахе, који поштују закон, да се одрекну Христових завета у корист тренутних жеља политичара. Нас, житеље манастира, без наше сагласности смештају у простор где се населило незнање и нова божанства, афирмишући истину ван Христа. Ми, ПЈУХТИЦКИ, са духовном радошћу ћемо понављати тихе речи великог хришћанина: „Радије бих остао са Христом него са истином ван Христа“.

Извор: <https://mospat.ru/sr/news/92921/>